

Таким чином, реформа державної служби залишається на цей час непроведеною. Синхронно з реформуванням системи державної служби повинно відбуватися і врегулювання проблеми конфлікту інтересів, прозорості доходів і видатків публічних службовців.

Список використаних джерел

1. Лавренюк Ю. Ф. Стан та шляхи реалізації антикорупційної політики України / Ю. Ф. Лавренюк // 36. наук. пр. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України / за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка. – Київ : НАДУ, 2014. – Вип. 1. – С. 66–79.
2. Мельник М. І. Корупція – корозія влади (соціальна сутність, тенденції та наслідки, заходи протидії): Монографія. – К.: Юридична думка, 2004. – 400 с.
3. Закон України «Про засади державної антикорупційної політики а Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки».

Іваницький Сергій Олександрович,
завідувач кафедри організації
правоохоронних та судових органів
Луганського державного університету
внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка,
доктор юридичних наук, доцент;
Іваницька Вікторія Валеріївна,
головний спеціаліст відділу
антикорупційної експертизи управління
кримінальної юстиції Департаменту з
питань правосуддя та національної
безпеки Міністерства юстиції України,
кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНИХ СТАНДАРТІВ ОСОБАМИ, УПОВНОВАЖЕНИМИ НА ВИКОНАННЯ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ АБО МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПРАКТИКИ НАЗК)

Аналіз практики роботи Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) за 2018 рік в частині повної перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, засвідчив, що основними формами порушень суб'єктами декларування вимог антикорупційного законодавства є подання недостовірної інформації про перелік, вартість та фізичні параметри нерухомого й рухомого майна, що належить суб'єкту декларування і членам його сім'ї, тип права на об'єкти майна, величину доходу, отриманого від розміщення грошових коштів на банківських рахунках, обсяг готівкових коштів, які належать їм на праві

власності; невірне визначення кола членів своєї сім'ї відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»; недостовірне відображення відомостей про доходи членів своєї сім'ї, джерела їх нарахування/отримання та розмір тощо.

Зазначені порушення зумовлені дією суб'єктивних та об'єктивних причин та умов, серед яких слід відзначити недостатню обізнаність суб'єктів декларування із нормативно встановленими вимогами до заповнення декларацій; неухважність; прагнення приховати розмір реальних активів; заповнення декларації на підставі недостовірної інформації, отриманої від членів родини декларанта й обмеженість правових засобів її перевірки; законодавчу нечіткість термінологічного апарату, що допускає його подвійне трактування; недосконалість механізму витребування відомостей на запити НАЗК; досить високий мінімальний поріг адміністративної (100 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб) та кримінальної відповідальності (250 прожиткових мінімумів) за порушення вимог антикорупційного законодавства, що певним чином породжує відчуття безкарності для осіб, які, наприклад, приховали майно на суму 155 тис. гривень; недостатність правового інструментарію в НАЗК щодо перевірки й вартісної оцінки розміру задекларованих активів, тощо.

Серед рекомендацій, що сприятимуть підвищенню ефективності повної перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, слід виділити наступні.

По-перше, зниження до 50-ти прожиткових мінімумів високого мінімального порогу адміністративної відповідальності (100 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб) за порушення вимог антикорупційного законодавства дозволить розширити коло суб'єктів відповідальності, які умисно й систематично приховують істотні доходи в країні, де чимала кількість громадян перебуває на межі бідності.

По-друге, на сьогодні адміністративна відповідальність за недостовірну інформацію в деклараціях наступає лише за неправдиві дані щодо вартості майна, грошей на суму, що перевищує 100 прожиткових мінімумів. Разом з тим, повідомлення недостовірної інформації стосовно об'єкта декларування, який не має вартісної оцінки, не тягне жодної відповідальності для декларанта. З огляду на це, редакція статті 172-6 Кодексу України про адміністративні правопорушення потребує корегування в частині встановлення відповідальності за подання недостовірних відомостей щодо об'єктів декларування, які не мають вартості.